

[Handelsministeren.]

Ord som „uforsvarligt“ og „umoralsk“ om Lovforslaget. Jeg erindrer, at der i sin Tid af et andet socialdemokratisk Medlem om et andet Forslag blev brugt Ordene „ukristeligt“, „umenneskeligt“ og „hjerterløst“. Ikke desto mindre stillede det socialdemokratiske Parti bagefter Forslaget som sit eget. Jeg nævner det som Bevis paa, at de ofte kan svinge sig højt op, højere, end de rigtigt kan forsvare. Jeg tror ogsaa, de har været højere oppe i Dag, end de kan forsvare, al den Stund dette Lovforslags Tanke er at værne mod Organisationernes Overgreb og underbygge og videre udvikle den Retspraksis, der foreligger.

Hermed skal jeg paa ny anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Jeppesen (Drusebjerg): Den ærede Ordfører (Hauch) paastod, at jeg var uklar i min Tale for et Øjeblik siden. Det hørte afhænger jo noget af, med hvilke Øren man hører. Jeg plejer at kunne udtrykke mig saaledes, at der er Mulighed for at forstaa, hvad jeg mener, og det kunde vel tænkes for en enkelt Gangs Skyld, at det var det ærede Medlems Opfattelsesevne, der var noget i Vejen med. Det ærede Medlem udtalte, at jeg ikke havde forklaret, hvor det unormale ligger i dette Lovforslag i Modsætning til andre Love, som er blevet gennemført paa Rigsdagen. Det unormale ligger i, at medens man, naar man spørger Administrationen, den ansvarlige Minister, paa hvilken Maade et Lovforslag skal forstås, plejer at kunne faa Svar derpaa, bliver man i dette Tilfælde henvist til Domstolene, endnu før Loven er ført ud i Livet. Deri ligger den store Forskel, og det var det, der fik mig til at bruge Udtrykket „unormalt“ om det Lovforslag, her foreligger.

Naar den ærede Ordfører udtalte, at jeg skulde mindst tale om den socialdemokratiske Fremgang ved Kommunevalgene og dette Lovforslag som en af Grundene dertil, thi det var gaaet ud over os Radikale, som er Modstandere af Lovforslaget, vil jeg gerne derved sige, at det er jo almindelig kendt, at naar Klassekampens Fane bliver hejst, gaar det ud over Mellem-partierne, og saa gaar det desværre ud over baade skyldige og uskyldige. Jeg indrømmer den ærede Ordfører, at det i dette Tilfælde skulde være gaaet ud over hans Parti alene — det er i hvert Fald det, der i denne Forbindelse mest havde fortjent det —, men det kan være, at det ærede Medlems Parti rammes saa meget mere næste Gang; det vil den faa at se, der lever saa længe.

Den ærede Ordfører sagde saa — og det er sagt adskillige Gange under denne Sags Behandling, — at det, der er Lovforslagets Hovedformaal, er at hindre Organisationerne i at misbruge deres Ret, at hindre Misbrug overfor den enkelte. Det er ganske rigtigt, at det er det; der er Meningen, men paa hvilken Maade man vil udøve dette, skylder man en Forklaring paa. Det er her, man gør Domstolene til en Overinstans, medens det burde være Rigsdagen, der viste, hvilken Vej der skal følges med Hensyn til dette Formaalets Opnaaelse.

Jeg skal endnu en Gang anbefale at stemme imod det foreliggende Lovforslag.

Ludvig Christensen: Jeg vil gerne i Anledning af en Bemærkning af den højtærede Handelsminister gøre opmærksom paa, at i 1924 forpligtede Socialdemokratiet sig ikke til at lade det Forlig, der blev indgaaet om Arbejdsløshedsloven, staa uændret frem i Tiden. Af den Grund kan der ikke være Tale om, at vi er løbet fra vort Ord. Jeg maa maaske i samme Forbindelse erindre den højtærede Handelsminister om Forliget vedrørende den kommunale Valgløv af 1924, som det konservative Folkeparti og Venstre i Fjor ødelagde med tilbagevirkende Kraft, ganske vist ikke, hvad Valgene nu viser, med det Resultat, der var tilsigtet, men med et noget andet Resultat.

Saa vil jeg gerne til den ærede Ordfører, der beklagede sig over, at vi fra vor Side saa ensidigt taler om, at Loven vender imod Arbejderbefolkningen, sige, at det er naturligvis for det første af den Grund, at vi i særlig Grad repræsenterer den store, brede, arbejdende Befolkning og derfor maa være deres naturlige Talerør her paa Ting. Men naar jeg for mit Vedkommende ikke kom ind paa — og jeg gaar ud fra, at det samme gælder mit Partis Ordfører — Følgerne for de erhvervsdrivende, for de 15 000 Landhaandværkere, for Arbejdsgiverforeningens Medlemmer og for Handelsorganisationernes Medlemmer, saa kommer det i nogen Grad af, at vi beskedent ventede, at Repræsentanter, som findes i dette høje Ting for netop de Kredse i vor Befolkning, skulde føre Forsvaret for disse mod det foreliggende Lovforslag. Men paa dette Omraade som paa alle andre politiske Omraader vedrørende Erhvervslivet har det konservative Folkeparti jo svigtet Erhvervslivets Interesser i en saadan Grad, at man overhovedet ikke mere, selv naar det drejer